आत्मानपेक्ष ohne Rücksicht auf das Selbst, selbstlos.
आत्मापहार *m.* Selbstverheimlichung.
आत्मार्थम् *u.* **°र्थे** um seiner selbst willen, für sich.
आत्मीय eigen.
आत्मौपम्य *n.* die Vergleichung mit dem eigenen Selbst.
आत्यन्तिक, *f.* **ई** bis ans Ende dauernd, endgültig.
आत्रेय *m. Patron. von* **अत्रि**.
आथर्वण, *f.* **ई** *Patron. von* **अथर्वन्**.
आदघ्न bis zum Munde reichend.
आदम् °दस् °दत् *s.* 1. **दा**.
आदर *m.* Rücksicht auf (*Loc.*, —°, *oder* — *mit* **अर्थम्**), Achtung, Beachtung. **आदरार्थम्** honoris causa.
आदर्श *m.* Spiegel; Abbild.
आदान *n.* das Begreifen, Packen, Wegnehmen.
आदि *m.* Anfang. **आदौ** am Anfang, zuerst. *Häufig* —° (*auch* **आदिक**) mit — beginnend, — u. s. w. *Abstr.* **°त्व** *n.*
आदिकर्तर् *m.* der Urschöpfer.
आदितस् *Adv.* von Anfang an.
आदितेय *m.* Sohn der Aditi.
1. **आदित्य** *m. dass.*, Sonnengott, Sonne; *Pl.* die Götter. *n. N. eines Mondhauses.*
2. **आदित्य** den Âditya gehörig; göttlich.
आदित्यमण्डल *n.* die Sonnenscheibe.
आदित्यवत् *Adv.* wie die Sonne.
आदिदेव *m.* Urgott (*Brahman, Vishṇu o. Çiva*).
आदिन् essend.
आदिभूत der erste von (*Gen.*) seiend.
आदिम der erste.
आदिमूल *n.* Urgrund.
आदिश् *f.* Anschlag, Absicht.
आदिशे (*Dat. Inf.*) zu zielen auf (*Acc.*).
आदेय zu nehmen.
आदेश *m.* Bericht, Aussage, Wahrsagung, Lehre, Befehl; Substitut (*g.*).
आदेशिन् (—°) anweisend, gebietend.
आद्य der erste; (—°) = **आदि**.
आद्यन्त *n. Sg., m. Du.* Anfang und Ende.
आधमर्ण्य *n.* das Schuldnersein.
आधातर् *m.* der Anleger (des heiligen Feuers); Geber, Verleiher, Lehrer.
आधान *n.* das Anlegen, Zulegen, Bewirken, Hervorbringen.
आधार *m.* Stütze, Unterlage, Grundlage, Behälter, Ort; Sphäre, Gebiet (*g.*).
1. **आधि** *m.* Behälter, Grundlage, Pfand.
2. **आधि** *m.* (*gew. Pl.*), **आधी** *f.* Sorge, Sehnsucht.
आधिक्य *n.* Ueberschuss, das Vorwalten.
आधुनिक jetzig.
आधेय anzulegen; worin enthalten *o.* gelegen.
आध्र dürftig, ärmlich.
आध्वर्यव zum Adhvaryu gehörig; *n.* der Dienst des A.
आन *m.* Gesicht.
आनंश *u.* **आनट्** *s.* 1. **अश्**.
आनतपर्वन् mit gesenkten, *d. h.* nicht hervorstehenden (Rohr-) Knoten, glatt (*Pfeil*). *Vgl.* **नम्**.
आनति *f.* Verneigung, Unterwerfung.
आनन *n.* Mund, Maul, Gesicht.
आनन्तर्य *n.* unmittelbare Folge.
आनन्त्य unendlich; *n.* Unendlichkeit.
आनन्द *m.* (*n.*) Lust, Wonne, Wollust
आनन्दमय, *f.* **ई** aus Wonne bestehend wonnig. *Abstr.* **°त्व** *n.*
आनयन *n.* das Herbei- *o.* Zurückbringen.
आनश्, **°शुस्**, **°शे**; **आनाश** *s.* 1. **अश्**.
आनीति *f.* Herbeiführung.
आनील schwärzlich, bläulich.
आनुपूर्व *n.*, **°पूर्वी** *f.*, **°पूर्व्य** *n.* Reihenfolge. *Instr. u. Abl.* der Reihe nach.
आनुपूर्वक *Adv.* der Reihe nach.
आनृण्य *n.* Schuldlosigkeit. **°ता** *f. dass.*
आनृशंस्य wohlwollend; *n.* das Wohlwollen.
आनेतर्, *f.* **°त्री** Bringer, -in.
आन्तर interior.
आन्त्र *n.* Eingeweide.
आन्ध्य *n.* Blindheit.
आप्, **आप्नोति** (**आप्नुते**) erreichen, antreffen, erfahren, erleiden, finden, erlangen, erzeugen; erfüllen, durchdringen, zu teil werden. *Pass.* voll-